

Sa Tuwing Ikaw ay Tahimik at Iba pang Tinig ng mga Batang Tinutukso

Vijae Orquia Alquisola

HIJAB

May taklob na tela raw ako
dahil ahas ang sinusuklay sa ulo.
Makamandag daw ang aking anit
kaya ayaw ng mga kaklaseng lumapit.

May taklob na tela raw ako
dahil may kableng nakatirintas sa ulo.
Pulbura daw ang aking shampoo
kaya lagi, palayo silang tumatakbo.

Ay, pa'no kaya nila ito napaniwalaan
e hindi nga nila ako nilalapitan?
Sabi ni A-ma, kuwento ito ng telebisyon.
Sabi ni I-na, dapat akong maging mahinahon.

Gusto ko sanang ikuwento sa kanila
ang tungkol sa aking hijab— ang tela
na minsan ay puti, asul, dilaw, pula.
Singkulay ng aming paniniwala't kultura.

Hay... 'di ba nagtatakip naman ang lahat,
Muslim man o hindi, ng kanilang balat?
Ang mahalaga sabi ni I-na, balat dapat
ang takpan, hindi ang mga mata at utak.

ANG AKING PANGALAN

Tinawag akong sirena ng aking mga kalaro
nang sa pagalingan sa pagsisid, ako ang nanalo.

Tinawag akong reyna ng aking mga kaklase
noong ako ang tanghalin bilang presidente.

Tinawag akong Darna ng aming mga kapitbahay,
nilipad ko ang bintana nang magkasunog sa baranggay.

Tinawag akong bekimon ng aking pinsan
dahil lang 'di ko pinahiram ng aking laruan.

Tinawag akong bakla ng aking lolo
nang 'di ko ginamit ang boxing gloves na regalo.

Sabi nina tatay at nanay ang pangala'y karangalan.
Pero bakit 'di ako tinatawag sa sarili kong pangalan?

MAHAL KONG SANTA KLAWS

Para sa batang sumulat kay Santa Klaws
na lumaganap sa Facebook.

Kumusta ka na po? Saan ka po ba talaga nakatira?
Sabi ng aming titser lagi mo po kaming nakikita.
Kung totoo pong mababait lang ang nireregaluhan mo
bakit nakakatanggap din ng laruan ang mga batang nanloloko?
Sinasabihan ka rin po bang napabayaang sa kusina?
O kaya nama'y hindi kasya sa bintana?
Umiyak ka rin po ba, o 'di na lang nagsalita?

Paano po pala kung pag-ibig ang gusto kong regalo?
Kaya mo rin po ba itong ibalot katulad ng laruan o relo?
Masaya naman po ako sa mga bigay mong laruan
pero mas gusto ko ang pag-ibig para gumaan.
Sabi rin po kasi ni titser, magaan sa pakiramdam ang pag-ibig.
'Pag bibigyan mo po ako nito, bibilis na ang aking takbo.
T'yak matutuwa ang mga kakampi ko sa patintero.
Tataas din po ang talon ko sa luksong-baka
at 'di na sasakit ang likod dahil laging taya.
Siguro kung maraming, maraming, maraming pag-ibig
ang matatanggap ko, magiging magsing-gaan na po tayo.
Makakalipad na rin ako tulad 'pag naghahatid kayo ng regalo.

ANG IBON SA TWITTER

Hulaan mo kung bakit ibon
ang drowing sa Twitter.

Tama! Katunog ng twit! twit! ng ibon.
At tulad ng sabi ni titser,
parang ibong lumilipad nang malaya
ang ating mga damdami't salita.

Hulaan mo naman bakit mukhang maya,
hindi agila.

Dahil mahirap idrowing ang agila?
'Di kasya? Hmm pag-isipan mo pa.
Tama! Kasi haring-ibon ang agila, mabagsik!
Dinadagit ng matutulis na kuko ang maliliit.

Masakit. Masakit. Masakit madagit. Gaano kasakit?
Siguro, parang pakiramdam no'ng sinabihan akong pangit.

Kung bakit nga ba maya?
Siguro kasi malambing umawit.
Pakinggan mo: twit-twit-twit!
'Di ba, hindi masakit sa tainga?

At siguro din, umaaray kahit maliit.
Pakinggan mong mabuti: sakwit! sakwit!

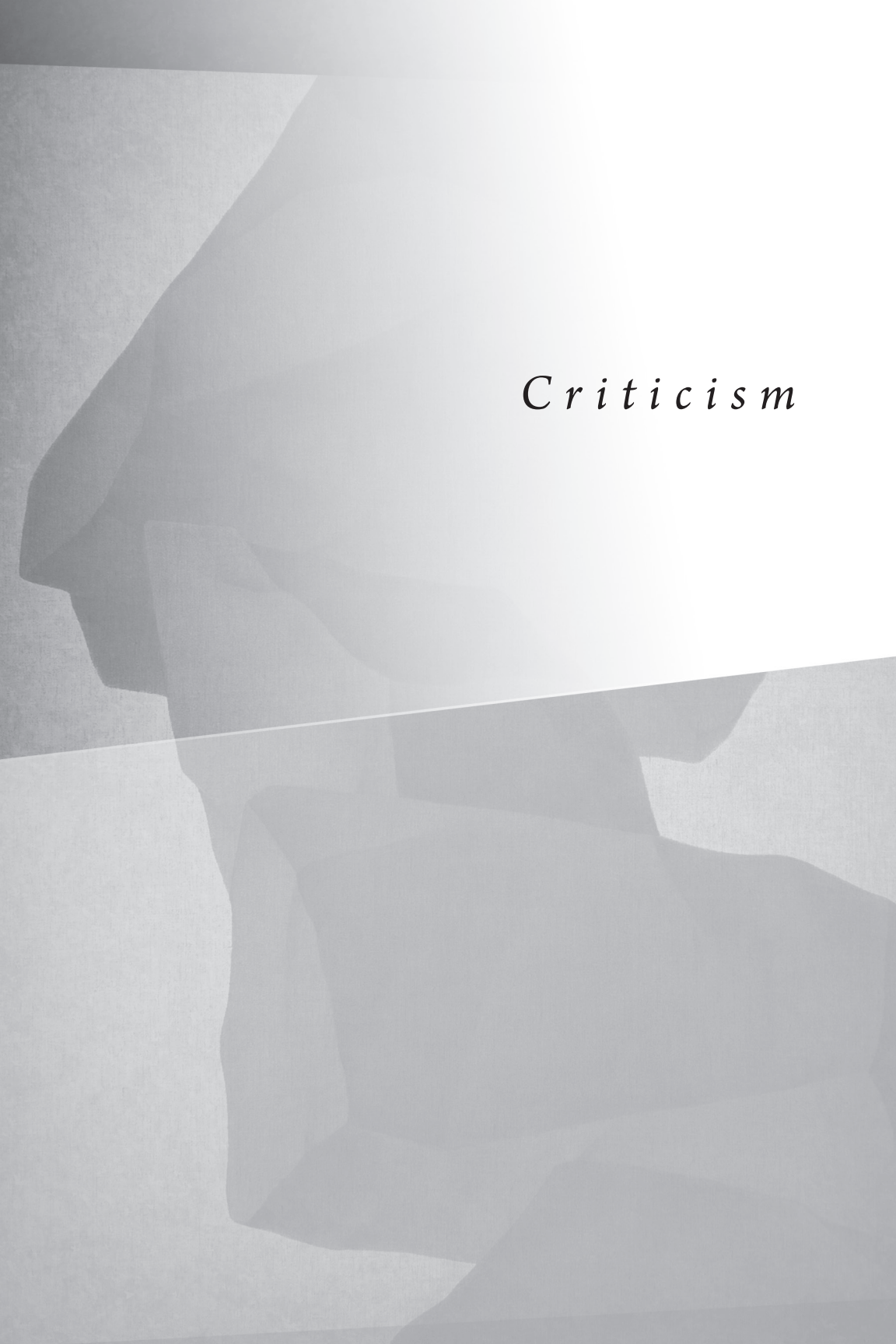
SA TUWING IKAW AY TAHIMIK

Kung ang umaga’y matamlay tulad ng nilalagnat—
tumingin ka sa langit, sa malalambot na ulap.
Hanapin ang ulap na hugis labi, hugis puso:
mga hugis ng lagi naming pagsuyo.

Kung ang kapaligira’y parang hayop na mabagsik,
itaboy mo ito ng nag-aapoy naming halik.
At kung masugatan ka dahil sa kalmot,
haplos ng aming tiwala ang sa iyo’y gagamot.

Kung ang hapon sa paarala’y parang businang naninigaw—
isiping isang kanto na lang, darating ka na sa bahay.
Hinihintay ka namin nina nanay at tatay.
Sabay-sabay tayong hihigop ng mainit na sabaw.

Naririnig ka namin, mahal na kapatid,
kahit ang salita mo’y nakadapo lang sa dibdib.
Dahil ang ating bahay ay pugad ng pag-ibig—
sa tuwing ikaw ay tahimik, pintig mo’y naririnig.

Criticism

